

ner sammen med erhvervene, og vi lavede afgifter på forbruget, og vi rejste forslaget i EU om at forbyde det på fællesskabsplan. Alle sagde til os fra starten, at det ikke kunne lade sig gøre, at det blev for dyrt, at vi ikke kunne håndhæve det, at de andre bare ville grine ad os osv. Hvad er konsekvensen i dag? Den er, at stofferne stort set er forbudt på EU-plan, fordi Danmark påtog sig en ledende rolle og gik i spidsen.

Det er den samme tankegang, der ligger bag SF's forslag her, nemlig at når EU-maskineriet ikke kører, som det burde, så må nogle prøve at sætte det op i gear, så det kommer til at køre bedre.

Kl. 17.30

Det kan så være, det ikke er de rigtige midler, vi har foreslået, men vi er i hvert fald glade for, at hele oppositionen til venstre for regeringen – nu håber jeg ikke, jeg generer nogen inklusive Kristendemokraterne ved at sige det – er enige om, at der må ske noget mere end det, der sker nu. Og det kan enten ske ved, at mindretallet bliver til et flertal efter et valg, eller ved, at vi kan blive enige om nogle af tingene med den siddende regering. Det vil vi i hvert fald forsøge på – begge dele i virkeligheden.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af det lokale demokrati.

Af Mogens Nørgård Pedersen (KD) m.fl. (Fremsat 18/11 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Kristendemokraterne har fremsat et beslutningsforslag med det formål at forbedre det lokale demokrati, og til det formål er der så en række forslag: Forslaget om, at antallet af byrådsmedlemmer skal sættes til 1 medlem per 1.000 indbyggere, dog højst 36 medlemmer; der skal kunne overlades flere arbejdsområder til lokaludvalgene; det skal under visse betingelser være obligatorisk for kommunerne at nedsætte sådanne direkte valgte lokaludvalg i lokalområderne; forslaget om, at mindst to tredjedele af kommunalbestyrelsens medlemmer skal kunne afsætte borgmesteren; og til allersidst det forslag, vi i virkeligheden også behandlede her i salen for nogle dage siden med andre afsendere på, nemlig forslaget om, at der skal afholdes kommunale folkeafstemninger, hvis mindst 10 pct. af de stemmeberettigede borgere kræver det.

Det anføres så i bemærkningerne, at det er Kristendemokraternes opfattelse, at kommunalreformen ventes at føre til en forringelse af det lokale demokrati. Kristendemokraterne er bekymrede, og det er jo på den baggrund, forslaget fremsættes.

Inden jeg kommenterer det, synes jeg i anledning af den bekymring, der gives udtryk for, at jeg lige for god ordens skyld vil sige, at jeg ikke deler den. Jeg deler ikke, regeringen deler ikke bekymringen for det lokale demokratis fremtid. Og det skyldes jo, at jeg ikke er enig i udgangspunktet.

Kommunalreformen vil ikke i sig selv føre til en forringelse af det lokale demokrati, tværtimod. Kommunalreformen vil føre til en styrkelse af det lokale demokrati, fordi kommunalreformen, med den massive opgaveflytning, der nu finder sted ud til kommunerne, vil sætte bedre rammer for det lokale demokrati.

Kommunerne bliver samtidig større og mere bæredygtige og får dermed, kan man sige, et større kommunalpolitisk handlerum, hvilket også skaber forudsætningerne for, at Folketinget i højere grad kan styre overordnede mål og rammer frem for detaljerede regelsæt.

Det må være visionen og ambitionen, at vi revitaliserer det kommunale selvstyre.

Det åbner jo så samtidig mulighed for, at de lokalt valgte politikere i højere grad får plads til at løse opgaven i deres egen kommune under